

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

Ο Καπιταλισμός και η Κόλαση

Οι δεξιοί επικριτές του Μάικλ Μουρ τον στολίζουν κατά καιρούς με διάφορα επίθετα:

Σοσιαλιστής, υποκριτής, αντιπατριώτης. Τον κοροϊδεύουν ακόμη και για το πάχος του. Τώρα, ο Αμερικανός σκηνοθέτης τους δίνει νέα όπλα.

Με τη νέα του ταινία, ο Αμερικανός σκηνοθέτης δίνει νέα όπλα στους επικριτές του. Ο Μουρ είναι καθολικός. Και εκτός από τα πολιτικά επιχειρήματα για την ανισότητα, τη διαφθορά της Ουόλ Στριτ και τις αποτυχίες του Τζορτζ Μπους, στην ταινία του με τίτλο «Καπιταλισμός: Μια Ερωτική Ιστορία» υποστηρίζει ότι ο καπιταλισμός βρίσκεται σε αντίθεση με τα διδάγματα του χριστιανισμού. Διάφοροι καθολικοί ιερείς που μιλούν στην ταινία υποστηρίζουν ότι ο καπιταλισμός και η ελεύθερη αγορά, με την έμφαση που δίνουν στην απληστία και την προτίμηση που δείχνουν στο άτομο έναντι της κοινότητας, αντιτίθενται στις βασικές αρχές της Βίβλου. «Ο καπιταλισμός είναι κακός, ανήθικος και αντίθετος με τη διδασκαλία του Ιησού», λέει ο Ντικ Πρέστον.

Σε μια πρόσφατη τηλεοπτική συνέντευξή του στο κανάλι Fox News, ο Μουρ αιφνιδίασε τον δεξιό παρουσιαστή Σον Χάνιτι όταν δήλωσε ότι είναι πρώτα χριστιανός, όχι σοσιαλιστής. Στη συνέχεια ρώτησε τον οικοδεσπότη τότε είχε πάει τελευταία φορά στην εκκλησία και ποιο ήταν το θέμα του κηρύγματος. Εκείνος δεν μπόρεσε να απαντήσει και η σκηνή έγινε από τα πιο δημοφιλή θέματα στη φιλελεύθερη μπλογκόσφαιρα.

Πολλοί επισημαίνουν ότι η έκπληξη για τη θρησκευτική «στροφή» του Μουρ είναι άτοπη. «Οι καθολικοί είχαν ανέκαθεν στην Αμερική μια ισχυρή παράδοση σε εργατικά και συνδικαλιστικά θέματα», λέει ο καθηγητής Ντέιβιντ Ο'Μπράιεν από το Πανεπιστήμιο του Ντέιτον, στο Οχάιο. Ο καρδινάλιος Τζέιμς Γκίμπους ήταν ένας γνωστός υπερασπιστής των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων στις αρχές του 20ού αιώνα. Οι αδελφοί Ντάνιελ και Φίλιπ Μπέριγκαν ήταν ριζοσπάστες ιερείς που αγωνίστηκαν κατά του πολέμου στο Βιετνάμ.

Πολλά από τα ηγετικά στελέχη του κινήματος για τα δικαιώματα των μαύρων ήταν ιερείς, με πιο γνωστό τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ. Στην κατηγορία αυτή ανήκει και ο αιδεσιμότατος Πίτερ Ντόχερτι, που πάντρεψε την αδελφή του Μουρ, ζει στο Μίσιγκαν και έχει γνωρίσει από πρώτο χέρι την καταστροφή της τοπικής βιομηχανίας και την έκρηξη της ανεργίας. «Υπήρχαν πάντοτε πολλοί άνθρωποι που διαφωνούσαν με το να στηρίζεται μια κοινωνία στην απληστία», λέει στην «Ομπζέρβερ». «Ο καπιταλισμός υμνεί ακριβώς αυτό».

Όσοι γνωρίζουν καλά τον Μουρ ξέρουν ότι ο σκηνοθέτης θαύμαζε ανέκαθεν τη φιλελεύθερη παράδοση του πολιτικού ακτιβισμού στον καθολικισμό. Όταν ήταν παιδί ήθελε να γίνει παπάς, γιατί τον είχαν εντυπωσιάσει οι καλόγριες που δίδασκαν στο σχολείο του. Ο Ντόχερτι, που αγαπά πολύ τις ταινίες του Μουρ και μιλά στην τελευταία του ταινία, πιστεύει ότι ο βραβευμένος σκηνοθέτης μπορεί να πήρε λάθος δρόμο. Όπως λέει, «ο Μάικλ είναι ένας σπουδαίος ιεροκήρυκας».

Μάικλ Μουρ

Η κοινωνική πολιτική είναι ο πρώτος άξονας της πολιτικής που ακολουθεί ο ηγέτης της Ελλαδικής Εκκλησίας

Δεν πίστευαν στ' αφτιά τους οι συνεργάτες του Αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου όταν κατά τη διάρκεια μιας πρωινής σύσκεψης άκουσαν από τα χείλη του το περίεργο αίτημα που είχε: «Θέλω να μου δίνετε το μισθό μου σε χαρτονομίσματα των πενήντα ευρώ», τους είπε και εκείνοι άρχιζαν να τον κοιτάζουν απορημένοι. Μόνο ένας κατάλαβε.

Όσοι γνωρίζουν από παλιά τον προκαθήμενο της Ελλαδικής Εκκλησίας ξέρουν ότι συνηθίζει να «μοιράζει» μυστικά μεγάλο μέρος του μισθού του σε ανήμπορους ανθρώπους. Οχι ότι τα λεφτά του περισσεύουν. Οι αποδοχές του μόλις που φτάνουν τις 2.000 ευρώ, ενώ οι τραπεζικές του καταθέσεις είναι πενιχρές. Ωστόσο, ο Ιερώνυμος θέλει να έχει πάντοτε στην τσέπη του χρήματα.

Το δόγμα του Αρχιεπισκόπου, ένα χρόνο από τότε που εξελέγη στο αξίωμά του, είναι απλό: «Λιγότερη σπατάλη και λιγότερα έξοδα για τον εαυτό μας, περισσότερα χρήματα, περισσότερη έγνοια για τους οικονομικά αδύναμους».

Επί μακαριστού Χριστόδουλου τα έξοδα διαβίωσης και οι δαπάνες ξενίας έφταναν τις 130.000 ευρώ ετησίως. Ο κ. Ιερώνυμος έδωσε εντολή για τη δραστική περικοπή τους, ώστε να φτάσουν τις 10.000 ευρώ ετησίως.

- Πούλησε δύο από τα πέντε αυτοκίνητα που διέθετε η Αρχιεπισκοπή, μάρκας BMW.

- Αρνήθηκε να διαμείνει στην οικία του Αρχιεπισκόπου στο Ψυχικό και κοιμάται στο Συνοδικό Μέγαρο της οδού Αγίας Φιλοθέης, το οποίο χτίστηκε, όπως ανακάλυψε δηλώνοντάς το στο Κτηματολόγιο, το 1896.

- Έδωσε εντολή για την πλήρη μηχανογράφηση των δαπανών, την πορεία των οποίων παρακολουθεί μέσα από τα e-mail που φτάνουν καθημερινά στο λάπτοπ που του δώρισαν οι συνεργάτες του.

Πώς αξιοποιούνται οι 120.000 ευρώ που εξοικονομήθηκαν;

Ο Αρχιεπίσκοπος έδωσε εντολή να στηρίζονται, όταν είναι επιτρεπτό, ανήμποροι άνθρωποι. Πρόσφατα η Εκκλησία έσωσε το σπίτι μιας γυναίκας στη Ζάκυνθο, το οποίο κινδύνευε με πλειστηριασμό από τράπεζα.

Με απόφαση του μακαριότατου βοηθούνται επίσης κατά καιρούς με διάφορα ποσά νέοι που σπουδάζουν, μοναχικοί υπερήλικες κ.ά., οι οποίοι με βάση τη φορολογική τους δήλωση ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Η κοινωνική πολιτική είναι ο πρώτος άξονας της πολιτικής που ακολουθεί ο αθόρυβος αυτός ηγέτης της Εκκλησίας, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, με τα οποία γενικώς δεν τα πάει καλά. Η μεγάλη του έγνοια είναι η νεολαία μα και οι άνθρωποι της τρίτης ηλικίας, που αποτελούν στη μεγάλη τους πλειοψηφία το πλήρωμα της Εκκλησίας.

Πριν από καιρό, στις αρχές του φθινοπώρου, περνούσε έξω από το Αρχιεπισκοπικό Μέγαρο μια ομάδα φοιτητών με κιθάρες στην πλάτη:

- Για πού το βάλατε, παιδιά; ρώτησε ο Αρχιεπίσκοπος τους φοιτητές, καθώς συνέπεσε να

βγαίνει εκείνη τη στιγμή από το Μέγαρο.

- Πάμε στον Λυκαβηττό, του απάντησαν.

Όταν έμαθε μέχρι τότε θα βρισκόνταν εκεί, δεν δίστασε: Ζήτησε από τον οδηγό του να τον μεταφέρει στο Λόφο. Εκάτσε μαζί τους μέχρι αργά. Τους άκουσε να παίζουν γνωστές μελωδίες, σιγοτραγούδησε, μίλησε μαζί τους.

Πράξη αγάπης

Μια άλλη φορά, νύχτα, επιστρέφοντας από μια εκδήλωση του Δήμου Αθηναίων, ζήτησε από τον οδηγό του να τον μεταφέρει σε δρόμους πέριξ της Ομόνοιας. Μόλις είδε τα πρεζόνια, σταμάτησε, κατέβηκε από το αυτοκίνητο και έπιασε κουβέντα μαζί τους.

Εκκλησικοί οι περαστικοί έβλεπαν από μακριά ένα ρασοφόρο να μιλά με «ναυάγια» της ζωής.

Σε όσους επιχειρήσαν να τον αποτρέψουν στο μέλλον από τέτοιες βόλτες επιφύλασσε πάντα μια νηφάλια απάντηση: «Γιατί να μην πάω; Τι έχω να φοβηθώ; Άνθρωποι του Θεού είναι».

«Θέλω να δώσουμε τη μάχη ενάντια στα ναρκωτικά», λέει στους συνομιλητές του, ενώ δεν κρύβει ένα όνειρο που είναι στα σχέδιά του: Να μπει η Εκκλησία στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Να λειτουργήσουν σχολεία (Νηπιαγωγεία, Δημοτικά, Γυμνάσια) υπό την εποπτεία της Εκκλησίας, όπως κάνουν και οι καθολικοί. Ο ίδιος ήταν κάποτε καθηγητής στη Λεόντσειο και διψά η Εκκλησία να προσφέρει Παιδεία υψηλής ποιότητας στους νέους Έλληνες.

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος νοιάζεται, όμως, και για τα παιδιά που αντιμετωπίζουν προβλήματα υγείας.

Σε μια επίσκεψη που έκανε πρόσφατα σε σχολείο του Αιγάλεω, μόλις άκουσε ότι τα παιδιά που φοιτούν σ' αυτό χρειάζονται νέα αναπηρικά αμαξίδια ρώτησε αμέσως συνεργάτη του:

«Έχουμε λεφτά να αγοράσουμε ένα για κάθε παιδί; Αν ναι, θα το ανακοινώσω τώρα!».

«Ναι, μακαριότατε», ήταν η απόκριση και με 18.000 ευρώ ικανοποιήθηκε το αίτημα των παιδιών.

Στα σχέδια του Αρχιεπισκόπου είναι η αξιοποίηση μιας έκτασης 130 στρεμμάτων που αγόρασε πρόσφατα η Εκκλησία στην περιοχή του Βαρνάβα, για την περίθαλψη, μεταξύ άλλων, και παιδιών που αντιμετωπίζουν προβλήματα νοητικής στένωσης. Στον ίδιο χώρο, σε άλλα κτίρια, προγραμματίζεται η ανέγερση ξενώνων στους οποίους θα φιλοξενοούνται:

- είτε υπερήλικες

- είτε φτωχοί κάτοικοι της επαρχίας που έρχονται στην Αθήνα για χημειοθεραπείες και δεν έχουν τόπο διαμονής.

Ένα χρόνο τώρα στην ηγεσία της Εκκλησίας, ο Ιερώνυμος χαράζει το δικό του δρόμο στα εκκλησιαστικά μας πράγματα. Δεν θορυβεί, αποφεύγει τις συγκρούσεις για κοσμικά θέματα, είναι ενωτικός («θα τραβήξουμε μία γραμμή στο παρελθόν και δεν θα λερώσουμε κανέναν») και αρχίζει σιγά σιγά να δείχνει προς τα έξω το δείγμα γραφής της δικής του θητείας.

